

Διήγηση περί Αγάπης πολύ ωφέλιμη (2024)

8 Σεπτεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

8 Σεπτεμβρίου ...

Διήγηση περί Αγάπης πολύ ωφέλιμη ...

Λύειν το μίσος σπουδάσωμεν ενθάδε , Εκείσε και γαρ , τούτο εργώδες λύειν ...

Στον Συναξαριστή Του Αγίου Νικόδημου Του Αγιορείτου διαβάζουμε ,
Ένας Ιερεύς και ένας ευλαβής Διάκονος έχοντες αναμεταξύ των αγάπην , την υπό Θεού
πεφιλημένην , εκ δαιμονικής συνεργίας έπεσον εις μίσος και έχθραν , και έμειναν εις πολύν καιρόν
αφιλίωτοι , Επειδή δε ηκολούθησε να αποθάνη ο Ιερεύς εις το μίσος αυτό , διά τούτο ο Διάκονος
ελυπείτο απαρηγόρητα , πως δεν επρόφθασε να διαλύση την έχθραν εν όσω έζη ο Ιερεύς ...

Όθεν εξομολογηθείς το συμβεβηκός εις μερικούς Πατέρας διακριτικούς , επαρακινήθη παρ' αυτών
να υπάγη εις ένα ερημίτην Μοναχόν , και να φανερώση την υπόθεσιν , Ο δε Διάκονος με μεγάλην
προθυμίαν επεριπάτει εις τους ερημικωτέρους τόπους , ζητώντας τον ιατρόν της πληγής του ...

Και λοιπόν ευρίσκει ένα Γέροντα , και φανερόν εις αυτόν της μνησικακίας το πάθος , και ζητεί
από αυτόν πληροφορίαν της συγχωρήσεως της τοιαύτης του αμαρτίας , Ο δε Γέροντας είπε προς
αυτόν , Αδελφέ , όποιος με πίστιν ζητεί , εκείνος και ευρίσκει Και όποιος κρούει προθύμως , εις
εκείνον και η θύρα ανοίγεται , κατά την αψευδή του Κυρίου απόφασιν ...

Όθεν και εις εσένα , αγαπητέ , θέλει χαρίσει ο Κύριος την λύσιν του ζητήματός σου , ανίσως και με
πόνον καρδιάς ζητής , Πλην κατά το παρόν , πήγαινε εκείθεν , όπου ήλθες Και όταν έλθη η νύκτα ,
πήγαινε εις την μεγάλην Εκκλησίαν , και προ του ακόμη να υπάγη τινας εις την Εκκλησίαν , συ
στάσου εις τας ωραιάς πύλας του ναού Και όποιος έλθη πρώτος να έμβη εις αυτάς , εκείνον πιάσαι,
και χαιρέτισον από μέρους μου , δους εις αυτόν και το βουλλωμένον τούτο γράμμα Και εξάπαντος
από εκείνον θέλει γένη εις εσένα , η βεβαία του σφάλματός σου διόρθωσις ...

Τότε ο Διάκονος πηγαίνει κατά το μεσονύκτιον εις τον Ναόν της Αγίας Σοφίας , και στέκει εις τας
έξω πόρτας του νάρθηκος Και παρευθύς εφάνη ο δηλωθείς υπό του Γέροντος θεός εκείνος

άνθρωπος , Τον οποίον χαιρετίσας ο Διάκονος , έδωκεν εις αυτόν το γράμμα του Γέροντος , Εξομολογείται δε και την περί του μίσους υπόθεσιν , Ο δε θείος εκείνος άνθρωπος , οξύς ην εις τον νουν , εστοχάσθη , πως αυτή είναι μία θεία οικονομία , Διά τούτο άρχισε να δακρύη και να ταπεινώνεται λέγων , Ποίος είμαι εγώ ο ελάχιστος διά να τολμήσω το τοιούτον μέγα επιχείρημα , Όμως θαρρώντας εις τας ευχάς του αγίου Γέροντος , οπού σέ απέστειλε , θέλω τολμήσω εις τα υπέρ δύναμιν ...

Και λοιπόν , καθώς εστέκετο έμπροσθεν εις τας κλεισμένας πόρτας του Ναού , εσήκωσε τα χέριά του εις τον ουρανόν , και γονατίσας , και την κεφαλήν του εις το έδαφος του Ναού ακουμβίσας , κρυφομιλώντας προσηύχετο εις τον Θεόν Και μετά ολίγον εσηκώθη επάνω και είπεν , Άνοιξον εις ημάς την θύραν του ελέους σου Κύριε Και ω του θαύματος , παρευθύς αι έξω πόρται του νάρθηκος άνοιξαν από λόγου των Και εμβαίνοντας μέσα ομού με τον Διάκονον , εστάθησαν εις την αυλήν του νάρθηκος , Από εκεί δε πάλιν , επήγαν έως εις τας αργυράς πόρτας του Ναού , Τότε ο ιερός εκείνος άνθρωπος λέγει προς τον Διάκονον , Εδώ στάσου και παρεμπρός μην υπάγης ...

Εκεί λοιπόν πάλιν εις τα κατώφλια ποιήσας την συνήθη προσκύνησιν ο θαυμάσιος εκείνος , ήνοιξε και τας πόρτας εκείνας , Όταν δε εμβήκεν εις τον Ναόν , εδέχετο εις τον εαυτόν του ένα παράδοξον θέαμα , Διατί άνωθεν από την σκέπην του Ναού καταβάσα μία φωτεινή λυχνία εις την κεφαλήν του θαυμαστού εκείνου , εν ταυτώ και τον Ναόν όλον εφώτιζε , και όπου εκείνος επήγαιεν , εκεί ηκολούθει και η λυχνία , Όταν δε έφθασεν εις το Άγιον Βήμα , έκλινε και εκεί την κεφαλήν του και προσευχήθη , Έπειτα ήσυχα ευγήκεν έξω εις τον Διάκονον , και ευθύς πάλιν όλαι αι πόρται εκλείσθησαν από λόγου των ...

Τότε ο Διάκονος έγινεν όλος έμφοβος και αγωνιών , Κατεπλάγη γαρ και δεν ετόλμα να πλησίαση τελείως εις τοιούτον θαυμαστόν άνδρα , επειδή και είχε το πρόσωπον δεδοξασμένον και λαμπρόν , ως πρόσωπον Αγγέλου , Όθεν και με τους λογισμούς παλαιώντας έλεγε , Μήπως ο φαινόμενος ούτος είναι Άγγελος , και όχι άνθρωπος , Ταύτην δε την πάλιν των λογισμών , γνωρίσας με το διορατικόν πνεύμα ο διορατικώτατος εκείνος ανήρ , προς τον Διάκονον λέγει , Τι πολεμείσαι δι' εμένα και ταραττέσαι από τους λογισμούς σου ω άνθρωπε , Πίστευσον , ότι και εγώ άνθρωπος είμαι χοϊκός , σύνθετος από ψυχήν και σώμα , ως και οι λοιποί άνθρωποι , Ειμί δε το επάγγελμα χαρτουλάριος μιάς ευαγούς οικίας , και εκ του επαγγέλματος τούτου , λαμβάνω τα προς την ζωήν αναγκαία , Αλλ' όμως η τα πάντα καλώς κυβερνώσα του Θεού Πρόνοια , συνειθίζει πολλάς φοραίς να ενεργή διά των ευτελών , μεγάλα θαυμάσια , Πλην αδελφέ , ας υπάγωμεν διά την προκειμένην υπόθεσίν σου ...

Και λοιπόν πηγαίνοντες και οι δύο εις το παζάρι , έφθασαν τον εκεί ευρισκόμενον Ναόν της Θεοτόκου , Εκεί δε πάλιν προσευξάμενος , άνοιξε διά της προσευχής του τας πόρτας , και εμβήκεν εις τον ναόν , Και αφ' ου έφθασεν εις το Άγιον Βήμα , την συνήθη ευχήν ποιήσας , ευγήκε πάλιν εις τον Διάκονον , φωνάζοντα με θαυμασμόν το , Κύριε ελέησον Και πάλιν αι πόρται εκλείσθησαν από λόγου των ...

Έπειτα πηγαίνουν εις τον εν Βλαχέρναις Ναόν , Τόσον δε ογλίγωρα επεριπάτουν , καθώς εδιηγήθη αυτός ο ίδιος Διάκονος , ώστε οπού , ουδέ πέτασμα πουλίου εδύνετο να συγκριθή με την εκείνων ογλιγωρότητα , Φθάσας λοιπόν εις τας πόρτας , ευθύς ήνοιξε και εκείνας διά της προσευχής του , Όταν δε έφθασεν εις τας πόρτας του Ναού , μέσα εις τον οποίον ήτον η κιβωτός η έχουσα την τιμίαν Ζώνην της Θεοτόκου , τότε ο ιερός χαρτουλάριος βρέχωντας το πρόσωπόν του από δάκρυα ,

έστισε τον Διάκονον εις τας ρηθείσας πόρτας , και επαρήγγειλεν εις αυτόν να βλέπη προσεκτικά εκείνους , οπου εμβαίνουν εις τον Ναόν ...

Προσευχηθείς δε κατά το σύνηθες εις το κατώφλιον , παρευθύς ανοίχθησαν και εκείναι , Τότε εμβαίνοντας εις τον Ναόν , και φθάσας εις το μέσον αυτού , έκλινε τα γόνατα εις το έδαφος , και θερμότεραν εποίησε προσευχήν , Ο δε Διάκονος έξω στεκόμενος εις την σκάλαν της πόρτας του Ναού , και βλέπωντας , έγινεν έκθαμβος , Είδε γαρ καθαρώς ωσάν ένα Διάκονον , οπου ευγήκεν από το Άγιον Βήμα κρατούντα εις τας χείρας θυμιατήριον , και θυμιάζοντα όλον τον Ναόν , Μετά δε ολίγην ώραν είδεν ωσάν τινάς κληρικούς , οίτινες εφόρουν στολήν ιερατικήν πολλά λαμπράν , Ύστερα δε από τούτους , είδεν άλλο τάγμα Ιερέων φωτεινόν , οίτινες αφ' ου εμβήκαν , εστάθησαν εις δύο χορούς , και έψαλλον ένα μέλος πολλά γλυκύ και θαυμάσιον , Από το μέλος δε εκείνο , άλλον λόγον δεν εδυνήθη να καταλάβη ο Διάκονος , πάρεξ μόνον το , Αλληλούια ...

Ο δε θαυμαστός χαρτουλάριος , αφ' ου ετελείωσε την προσευχήν του , ευγήκεν έξω και λέγει εις τον Διάκονον , Αδελφέ , έμβα ανεμποδίστως εις τον Ναόν , και βλέπωντας τον αριστερόν χορόν των Ιερέων , στοχάσου αν εκεί στέκεται ο Ιερεύς εκείνος , με τον οποίον έμεινας αφιλώτος , Τότε εμβαίνοντας με φόβον και τρόμον ο Διάκονος και στοχασθείς εις τον αριστερόν χορόν καθώς επροστάχθη , ευγήκεν έξω προς τον άνθρωπον του Θεού και λέγει , Δεν εδυνήθηκα να γνωρίσω εκεί , τον Ιερέα εκείνον , με τον οποίον είχαν την έχθραν , Τότε λέγει τω Διακόνω ο επίγειος εκείνος άγγελος , Έμβα πάλιν εις τον Ναόν και βλέπε εις τον δεξιόν χορόν , Ο δε Διάκονος ποιήσας το προσταχθέν , εγνώρισε εκεί τον ζητούμενον Ιερέα ...

Όθεν ευγήκεν έξω και ανήγγειλε τούτο προς τον θείον άνδρα , όστις είπε προς τον Διάκονον , Εάν γνωρίζης καλώς , ότι αυτός είναι ο παρά σου ζητούμενος Ιερεύς , πήγαινε και ειπέ αυτό , Νικήτας ο Χαρτουλάριος στέκει έξω και σε προσκαλεί Και παρευθύς ο Διάκονος πηγαίνωντας , επίασε τον ζητούμενον Ιερέα από την δεξιάν χείρα , και εκβάλλει αυτόν έξω , Τούτον δε ιδών ο θαυμάσιος εκείνος , λέγει προς αυτόν με πραείαν φωνήν , Κύριε Πρεσβύτερε , φιλιώσου με τον αδελφόν , επειδή και δεν επρόφθασες να φιλιωθής , όταν ήσουν ακόμη ζωντανός , Τότε λοιπόν ο Ιερεύς και ο Διάκονος κλίναντες και οι δύο τα γόνατα , και ποιήσαντες ένας προς τον άλλον μετάνοιαν , εφιλήθηκαν , και ούτω την έχθραν διέλυσαν Και ο μεν Ιερεύς , εμβήκε πάλιν εις τον Ναόν , και εστάθη εις τον τόπον του εν τω χορώ , Ο δε του Θεού άνθρωπος , πέρνωντας τον Διάκονον , ευγήκεν έξω Και ποιήσας προσευχήν εις το κατώφλιον , έκαμε να κλεισθούν πάλιν αι πόρται με θείαν δύναμιν ...

Αφ' ου δε επεριπάτησε με τον Διάκονον ολίγον διάστημα , εστάθη εις ένα τόπον , και λέγει προς αυτόν , Αδελφέ , σώζων σώσον την σεαυτού ψυχήν , Εις δε τον άγιον Γέροντα , οπου σε απέστειλε προς την edικήν μου ευτέλειαν , ειπέ , ότι η καθαρότης των ευχών σου και η παρρησία , οπου έχεις εις τον Θεόν , αυτή εδυνήθη να αναστήση και νεκρόν , διά να κάμη διαλλαγήν και ειρήνην με τον αδελφόν του , χωρίς εγώ να συνεργήσω εις τούτο ολότελα , Ταύτα ειπών ο τρισμακάριστος άνθρωπος εκείνος , άφαντος έγινεν από τους οφθαλμούς του Διακόνου , Ο δε Διάκονος προσκυνήσας τον τόπον , εις τον οποίον εστέκοντο οι ιεροί πόδες του θείου ανδρός , επεριπάτησεν όλος έκθαμβος το επίλοιπον διάστημα της οδού Και ελθών προς τον αποστείλαντα ερημίτην , εφανέρωσεν εις αυτόν όλα , όσα είδε και ήκουσε , Ταύτα δε εδιηγήθη και εις εμένα ο ίδιος αυτός Διάκονος , πληροφορών με όρκους τα λεγόμενα , ότι έχουσιν ούτω , καθώς και εδώ εγράφησαν , εις Δόξα Του Αληθινού Θεού ημών ... Αμήν